

მებრძოლი მუშაკი

Боевой СТРАЖ

გაზეთი გამოდის 1926 წლიდან
ГАЗЕТА ВЫХОДИТ С 1926 ГОДА

საპარტვილოს სსრ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ორგანო
ОРГАН МИНИСТЕРСТВА ВНУТРЕННИХ ДЕЛ ГССР

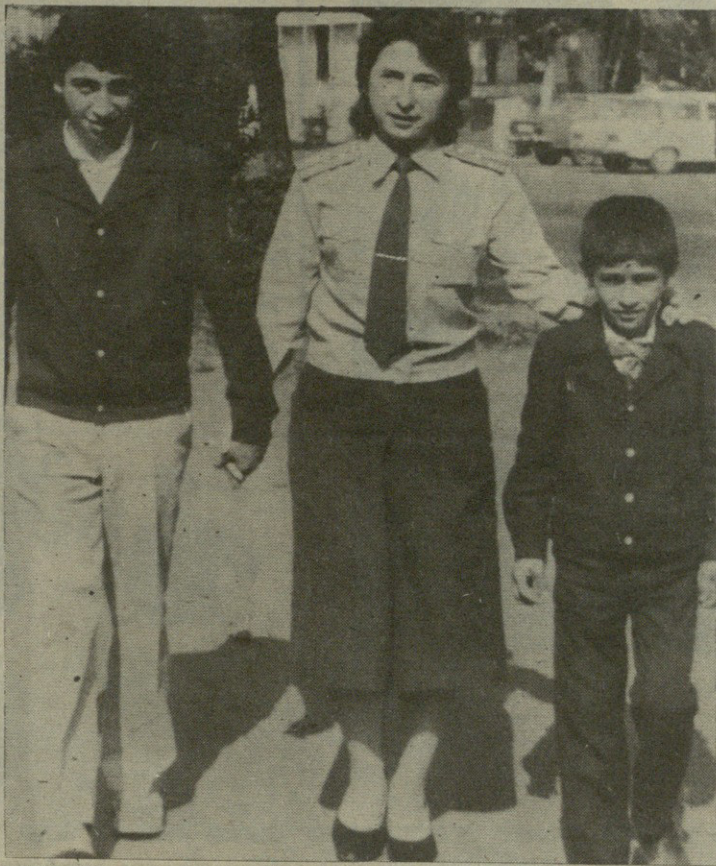
შაბათი, 11 მარტი, 1989 წელი № 11 (3091) • СУББОТА, 11 МАРТА 1989 г.

НА ОПЕРАТИВНОМ СОВЕЩАНИИ РУКОВОДЯЩЕГО СОСТАВА МВД ГССР

27 ФЕВРАЛЯ состоялось очередное совещание руководящего состава МВД ГССР, которое провел министр внутренних дел республики генерал-лейтенант внутренней службы Ш. Гордзе.

С информацией о состоянии оперативной обстановки в республике за 26 дней февраля 1989 года на совещании выступил начальник оргинспекторского отдела министерства подполковник милиции К. Буджиашвили. Руководству УУР МВД ГССР (начальник — полковник Т. Варданашвили) и УООП МВД ГССР (начальник — полковник внутренней службы Г. Бичашвили) предложено осуществить дополнительные меры, направленные на предупреждение преступлений, против личности, и, в первую очередь, телесных повреждений, имущественных преступлений, изнасилований, краж, грабежей государственного и личного имущества, хулиганских проявлений, активизировать проведение оперативных мероприятий по раскрытию преступлений.

О ходе выполнения решения оперативного совещания при министре внутренних дел ГССР «О состоянии юридической работы в системе УИД МВД ГССР и мерах по ее улучшению» руководящих работников министерства проинформировал старший юрист-консульт МВД ГССР майор милиции А. Гинер.

დიდი შრომის ნაყოფი

„ალბათ არავის არ უკვირს დღე-ღამის ნებისმიერ დროს მათი ქუჩაში გამოჩენა. მათი იშვიათი გასეირნებაც კი პროფილაქტიკაა. სისხლის სამართლის სამსახურსა და არასრულწლოვანთა საქმეების ინსპექციის მუშაკების მეთვალყურეობის გარეშე არ რჩება არც ერთი მოზარდი, რადგანაც ვიცით, რომ დღევანდელი ძველადღისაზრდელი თუ არ გამოსწორდა ის ხვალ პოტენციურ დამნაშავედ შეიძლება მოგვევლინოს.“

სწორედ ერთობლივი პროფილაქტიკური ღონისძიებების შედეგია, რომ აღრიცხვაზე მყოფი მოზარდები: ვ. წულაია, ნ. ფილიპოვი, გ. ტყეშუჩავა, გ. ჯაფარიძე, ტ. კარტოზია, გ. რობაქიძე და სხვები მოიხსნენ აღრიცხვიდან. გზასაცდენილი ბავ-

შვები ცხოვრების კალაპოტში ჩადგნენ. ვინ დათვლის რამდენი მშობლის გული აღვსილა სიხარულითა და მომავლის რწმენით...“

ეს სიტყვები ზობის შს რაიგანყოფილების არასრულწლოვანთა საქმეების ინსპექტორს, მილიციის უფროს ლეიტენანტ რუსულან ბაგრატიას ეკუთვნის.

ალბათ სწორედ კომუნისტ რ. ბაგრატიას დიდი შრომის ნაყოფია, რომ მასთან ერთად ფოტოზე აღბეჭდილი ზობელი მოსწავლეები: თენგიზ ქარჩავა და ნუკრი ნიორაძე, ვისზედაც ყოველდღიური კონტროლი იყო დაწესებული, დღეს სკოლაში სამაგალითო მოსწავლეებად ითვლებიან.

ა. ვალოლოვიძე.
ავტორის ფოტო.

მასალები, მიძღვნილი ქალთა ხაერთაშორისო დღისადმი, იხილეთ მე-3 გვერდზე.

С ПРАЗДНИКОМ 8 МАРТА ВАС, ДОРОГИЕ ЖЕНЩИНЫ!

НА ПОРОГЕ НОВОЙ ЖИЗНИ

День 5 марта выдался в УИ 123/12 не совсем обычным. И не только потому, что контингент осужденных здесь составляют женщины, а скоро праздник — 8 марта. В этот день в строго регламентированный распорядок дня учреждения вторглось взволновавшее всех событие — досрочное освобождение части отбывающих здесь различные сроки наказания женщин.

В ЭТОТ солнечный, по-весеннему теплый мартовский день учреждение посетили руководящие работники МВД ГССР, других правоохранительных органов республики, представители министерств и ведомств, общественных организаций, принимавших активное участие в подготовке и проведении этой благородной акции, сотрудники прессы, радио и телевидения — Грузии. Они осмотрели территорию учреждения, участки швейного производства, где работают осужденные женщины, оз-

накомнились с условиями их труда и быта.

Ну а главное событие дня состоялось в празднично оформленном просторном помещении клуба. Царившую здесь атмосферу трудно передать словами — столько в ней было драматизма, грусти и радости и какого-то светлого оптимизма. Милосердие, сострадание чужому горю, благодарность за понимание, проявленную чуткость — вот основные чувства, переполнявшие в тот день всех выступавших на встрече.

«Цель сегодняшней акции

— смягчить наказание провинившихся перед обществом, законом женщин, вернуть их в лоно семьи, к родным очагам, — сказал, открывая встречу, ректор Ин-

ститута общественного мнения при МВД ГССР профессор М. Дарчия. — Ее проведению предшествовала большая работа, проделанная совместно членами ИОМ, сотрудниками МВД ГССР,

(Окончание на 2-й стр.).

მიტინგი... აკოლოგიურ ვითარებაზე

წინა შაბათს, 4 მარტს, თბილისის იპოდრომზე გაიმართა პირველი სანქცირებული მიტინგი, რომელიც საგანგებოდ მიემდგინა რესპუბლიკის ეკოლოგიურ მდგომარეობას.

მიტინგის მონაწილეებმა დაგმეს დედაბუნებისადმი ხშირად უდიერი, წინდაუხედავი თუ ვიწროუწყებრივი მიდგომის კონკრეტული ფაქტები, ადგილობრივი პირობების გაუთვალისწინებლად ამა თუ იმ მშენებლობის წამოწყების თაობაზე ნაქარგვ გადაწყვეტილებათა მიღების, ბუნებისადმი მავანთა გულარხენით თუ დანაშაულებრივი დამოკიდებულიების შემთხვევები.

ფრიად საინტერესო და შეიძლება ითქვას უპრეცედენტო შეხვედრა მოეწყო ამ დღეებში შომაგასწორების დაწესებულება 123/34-ში. აქ ფართო მსჯელობის და განხილვის საგნად იქცა მსჯავრდებულს მწერალთა კავშირის თავმჯდომარის მუხრან მაკავარჩანს გაუგზავნა თხოვნით. შეძლებისდაგვარად საზოგადოებისთვის გაეცნო პატიმრის შემოქმედება.

სწორედ მწერალთა კავშირისა და დღეებში. მრავალი იყო შეკითხვები, ვართა გაცვლები, რჩევა-დარიგებები. დასასრულ მსჯავრდებულმა და არჩევანი შეიღმა დაწესებულების უფროსს, შ/ს პოლბოლკოვნიკს

მთა განყოფილებას დაუხასია კონკრეტული ამოცანები დიდთოვლობის დროს შექმნილი პრობლემების გადასაწყვეტად. წინასწარ შედგენილი სადღეღამისო გრაფიკის მიხედვით განყოფილების თანამშრომლები ძალას არ ზოგავდნენ სატელეფონო კავშირის აღდგენის, სოფლებთან სატრანსპორტო კავშირის დასამყარებლად, აღდგენილი იქნა დაზიანებული სატელეფონო სადგური და სხვ. განსაკუთრებით თავი გამოიჩინეს უზნის ინსპექტორებმა, უფროსმა ლეიტენანტებმა: გ. აბულაძემ, ლეიტენანტმა გ. ჩოგოვაძემ, კაპიტანებმა ვ. შავაძემ, ვ. ბათნიძემ, ს. ლეკანაძემ, ავტონისპექტორმა დ. დეკანაძემ, რიგითებმა: ა. მელიძემ, ი. თავართქილაძემ, ი. აბულაძემ და სხვებმა.

დიდთოვლობა სულაში

ერთიანი საბჭოთა კავშირის

„მეხვით ნიჭსა გზა უარით...“

ბულ ბიჭიკო ლაღუნდარიძის პოემა. რომელიც საქართველოს ისტორიულ ეპიკურებზეა აგებული. ყველაფერი, კი იმით დაიწყო, რომ ბიჭიკომ თავისი ნაწარმოები საქართველო

საქართველოს სსრ შს სამინისტროს გამასწორებელ საქმეთა სამმართველოს ინიციატივა იყო, რომ ამ დღეს აქ თავი მოიყარა ფართო საზოგადოების მრავალი სფეროს წარმომადგენლებმა.

ა. ქუმბიაშვილს, სახსოვრად გადასცა ილია ჭავჭავაძის ნაკლებად ცნობილი სურათების ალბომი, რომელიც წლების მანძილზე ინახებოდა მის ოჯახში.

ბასული წლის დეკემბრის ბოლო რიცხვებიდან ხულოს რაიონში ინტენსიურად თოვდა. თოვდა თებერვალშიც. თოვლის საფარმა რაიონის ტერიტორიაზე მიადწია 350 სმ. ხოლო ზღვის დონიდან 2000 მ. სიმაღლეზე მდებარე სოფლებში კი 5-6 მეტრს, ხშირად იქმნებოდა ზევეების საშიშროება, რაიონული ცენტრი მოწყვეტილი აღმოჩნდა სასოფლო საბჭოებს, დასახლებულ პუნქტებს, გაწყდა სატელეფონო კავშირი, ცალკეულ სოფლებში შეფერხება იყო ელექტროენერგიით მომარაგების საქმეში, გაიწვია მშრომელთა პირველი მოთხოვნის საგნების მომარაგების საკითხი, შინაგან საქმეთა განყოფილებისა და უზნის ინსპექტორების მიერ დაზუსტებული იქნა ზევესაშიში ზონები, ოჯახები. მათ საშიშ ზონებიდან გამოსაყვანად და საევაკუაციოდ ჩატარებული იქნა წინასწარი სამუშაოები, ამ მომენტი-სათვის სულ გახიზნული იქნა 150 ოჯახი და მოთავსებული იქნა საიმედო ბინებში. შინაგან საქმეთა განყოფილების მუშაკები დაბისა და სასოფლო საბჭოს ცენტრში ეზმარებოდნენ რაისადადმყოფოს, ბაგაბაღებს, სკოლებს, საწვავით, პროდუქტებით მომარაგების საქმეში. რაიონში ჩამოვიდნენ აკარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის წევრები და შინაგან საქმეთა მინისტრი, მილიციის პოლკოვნიკი მ. ბეჟანიძე, რომლებმაც შინაგან საქ-

მთა განყოფილებას დაუხასია კონკრეტული ამოცანები დიდთოვლობის დროს შექმნილი პრობლემების გადასაწყვეტად. წინასწარ შედგენილი სადღეღამისო გრაფიკის მიხედვით განყოფილების თანამშრომლები ძალას არ ზოგავდნენ სატელეფონო კავშირის აღდგენის, სოფლებთან სატრანსპორტო კავშირის დასამყარებლად, აღდგენილი იქნა დაზიანებული სატელეფონო სადგური და სხვ. განსაკუთრებით თავი გამოიჩინეს უზნის ინსპექტორებმა, უფროსმა ლეიტენანტებმა: გ. აბულაძემ, ლეიტენანტმა გ. ჩოგოვაძემ, კაპიტანებმა ვ. შავაძემ, ვ. ბათნიძემ, ს. ლეკანაძემ, ავტონისპექტორმა დ. დეკანაძემ, რიგითებმა: ა. მელიძემ, ი. თავართქილაძემ, ი. აბულაძემ და სხვებმა.

ზ. კაკალიძე, ხულოს რაიონის შინაგან საქმეთა განყოფილების უფროსის მოადგილე, მილიციის კაპიტანი.

ამ ბოლო დღეების მანძილზე აკარის მაღალმთიან რაიონებში კვლავ მიიმე ზევესაშიში ვითარება შეიქმნა. მოხალდნელი შედეგების თავიდან ახაცილებლად ხულოს, შუახევისა და ქედის რაიონების საშიში ზონებიდან გახიზნულია 1100 ოჯახი. მაგრამ, ხამწუნაროდ, ზევემა და შეწყერმა შეიწირა რამოდენიმე ადამიანის სიცოცხლე.

НА ПОРОГЕ НОВОЙ ЖИЗНИ

(ОКОНЧАНИЕ)

министерства юстиции, Верховного суда и прокуратуры республики. Было изучено большое количество уголовных дел, отобраны 43 кандидатуры, разумеется, с учетом личности осужденных и их поведения, на предоставление льгот в виде условно-досрочного освобождения, перевода в колонии, поселения и прикрепления на стройки народного хозяйства. Думаем, это окажет соответствующее положительное воздействие на остальных осужденных, даст большой воспитательный эффект».

министр, менять стиль и методы работы, дифференцированно подходить к людям и их проблемам, ясно видеть, кто перед нами — законный правонарушитель или человек, для которого сам факт осуждения и лишения свободы уже стал серьезным уроком на всю жизнь. В этом случае особенно важно вовремя помочь человеку, поддержать его в трудную минуту — в этом состоит как служебный, так и гражданский, человеческий долг всех членов общества, и, в первую очередь, работников правоохранительных органов. Эту же мысль развили в

ной этики и нравственного совершенствования ИОМ Р. Кварцхава. Все они, поздравив женщин с наступающим праздником, отметили, что досрочное освобождение части осужденных, являющееся свидетельством творческого применения действующих законов, должно способствовать улучшению морально-психологического климата в учреждении. Было подчеркнуто, что данная акция не будет единичным явлением — проведение подобных мероприятий готовится сейчас в колонии для несовершеннолетних, других исправительно-трудовых учреждениях.

У тех, кто в этот день, надеемся, навсегда покидал стены учреждения, просто не находилось слов для того, чтобы выразить свою признательность за оказанное доверие. Разные житейские сложности и драматические обстоятельства привели их на скамью подсудимых, а затем в учреждение. Четвертый год отбывала наказание за соучастие в хищении государственного имущества бывшая бухгалтер Ланчутского Госбанка Русудан О., мать двоих детей, которая вскоре сможет встретиться с ними уже в домашней обстановке. Вернется домой через полтора года и Нана К., совершившая вместе с подругой кражу, расплата за которую составила три года лишения свободы. Уже во время пребывания в учреждении Нана освоила специальность швеи, честно работала, выполняя плановые задания, имела несколько благодарностей от руководства и вместе со своей подругой также была представлена к досрочному освобождению. 43 судьбы — такие разные и драматически сход-

ные... Но все освобождавшиеся в этот день женщины единодушно выражали признательность, заверяли всех присутствующих, что отныне сделают все возможное, чтобы стать достойными членами общества, от всего сердца желали своим еще остающимся в колонии подругам не отчаиваться, не опускать рук, добросовестным трудом заглаживать свою вину, проложить дорогу к нормальной, честной жизни. Трогательная церемония досрочного освобождения женщин была одним из нескольких мероприятий, проведенных в эти дни в системе ИТУ правоохранительными органами и общественными организациями республики. Буквально за день до этого в том же учреждении побывали и дали спектакль артисты Тбилисского государственного русского драматического театра им. А. С. Грибоедова. Днем раньше в УИ 123/34, в присутствии представителей творческой интеллигенции Грузии состоялось обсуждение поэмы, написанной отбывающим наказание Бичико Лагундаридзе. Все эти мероприятия, как в капле воды, отразили ве-

дущуюся сейчас по всей стране большую работу по гуманизации правоохранительной системы, позитивные изменения в судебной практике. Они помогают создать в ИТУ качественно новую психологическую атмосферу, способствуют развитию положительных тенденций в исправительно-воспитательном процессе. Чуткое, внимательное отношение к преступившим закон людям, особенно к женщинам, стремление понять и учесть их сложные судьбы, их боль, оказать им доверие и помочь во многом способствуют, как показывает практика, скорейшему перевоспитанию осужденных, их нравственному возрождению к новой жизни. Об этом необходимо помнить всегда.

Н. ОТИАШВИЛИ, А. ЦАТУРОВ.

НА СНИМКАХ на первой странице — во время осмотра швейного производства; на второй странице — на спектакле; встреча с осужденными артистами Тбилисского государственного русского драматического театра им. А. С. Грибоедова.

Выступивший затем перед участниками встречи министр внутренних дел республики генерал-лейтенант внутренней службы Ш. Горчице отметил, что идущие в нашем обществе процессы обновления и перестройки не могли не затронуть исправительно-воспитательный процесс. К сожалению, в прошлые годы в работе комиссии по досрочному освобождению было немало формализма, а то и прямых злоупотреблений. Поэтому сейчас необходимо, подчеркнул

своих выступлениях прокурор ИОМ, заведующий кафедрой ТГУ З. Поракишвили, председатель женсовета республики, академик Н. Джавахишвили, директор 161-й тбилисской средней школы Л. Мебуришвили, начальник УИД МВД СССР полковник Г. Ходжава, редактор журнала «Сакართველოს კალი» М. Бараташвили, министр юстиции Грузинской ССР П. Шарашенидзе, председатель Совпрофа республики В. Сирадзе, руководитель секции профессиональ-

Будни и праздники женсовета

НА ПОРОГЕ XXI века почти нет таких профессий, в которых заняты были только мужчины. Женщины сегодня космонавты, научные сотрудники, водители... Женщины играют в футбол, занимаются тяжелой атлетикой, дзю-до, а сколько представителей «слабого пола» мы встречаем в милицйской форме. В канун Международного женского дня мы встретились в министерстве внутренних дел республики с представителем женсовета МВД ГССР начальником ОС ИЦ министерства капитаном внутренней службы Лией Ахалашвили и попросили её рассказать о деятельности женсовета.

— Женсоветом при министерстве я руковожу с 1978 года. Нас 8 человек. Все мы сообща ведём шефство над 1200 работницами и членами их семей. Несмотря на большую занятость на своих основных работах наш совет старается как можно больше времени и внимания уделять сотрудницам — женщинам. В прошлом году в Коджори на отдых было вывезено около 300 детей наших сотрудников и трудно-воспитуемых подростков.

Кроме того, мы осуществляем шефство над детским садом, приглашаем детей наших сотрудников после окончания школы, награждаем их памятными подарками. В министерстве, пожалуй, не проходит без участия женсо-

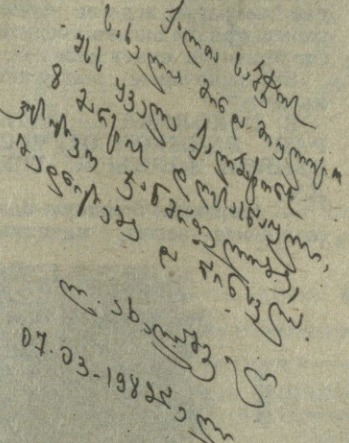

вета ни одно мероприятие, активно помогают нам партийный комитет, комсомольцы.

Сейчас создан женсовет и при учебном центре МВД ГССР. Его председатель — преподаватель Ламара Бестаева вместе с члена-

ми совета активно помогает нам. В этом году в честь Международного женского дня нами было поощрено 45 женщин-сотрудниц. Женсоветы из МВД Аджарии, Абхазии, УВД Юго-Осетии и Кутаиси прислали нам свои поздравления с праздником.

Пользуясь случаем, Лия Ахалашвили, приняв наши

поздравления, попросила передать через нашу газету поздравления всем женщинам-сотрудницам органов внутренних дел республики, что мы и делаем.

Интервью взял А. МАЛАЦИДЗЕ.

ЛЮБИТЕ МАТЬ—

ОНА У ВАС ОДНА!

ВОТ УЖЕ почти восемь десятилетий отделяют нас от того дня, когда в 1910 году в Копенгагене на Международной конференции женщин-социалисток по предложению Клары Цеткин было решено отмечать день 8 Марта как Международный женский день.

Теперь 8 Марта входит в наш дом предвестником весны нежностью пушистой мимозы, очарованием женской улыбки. Этот праздник прекрасен, как сама весна, и не случайно, что он наполняет всех нас радостью и весельем.

Земля-мать. Родина-мать. Мама... Как много смысла и содержания в этих словах, близких нашему сердцу. С самого раннего возраста, как только мы начинаем познавать этот мир, мы пони-

маем, что слово «мама» включает в себя все самое лучшее, доброе, что может окружать нас. Кто, кроме матери, сможет ждать нас, все понять и помочь нам. Мать — это самый лучший друг, который никогда не изменит. Любите мать, любите как святу,

Любите крепче, чем самих себя. Она вам жизнь дала и воспитала, Любите мать — она у вас одна!

Поздравляя всех матерей с праздником 8 Марта, я желаю им здоровья, счастья, успехов, благополучия в семьях.

Пусть улыбки не покидают их лица!

Л. СИЧИНАВА,
слушатель III курса
ТФМВШМ МВД СССР.

მედეა მერაბიშვილი და მამაკაც კავშირგაბმულობის სასწავლებელი და 6 წელია დაუშვით სახანძრო რაზმში მუშაობს ტელეფონისტად. 8 მარტის დღესასწაულს ვულოცავთ ქალბატონ მედეას.

ვალენტიანა მაქსიმეს ასული ბაიდენკო 1951 წლიდან მუშაობს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ცენტრალური აპარატის სხვადასხვა სამსახურში. მეშვიდე წელია ვ. ბაიდენკო საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვის სამმართველოში მუშაობს. ამჟამად იგი კანტელარის მდივანია. დაკისრებული მოვალეობის სანიმუშოდ შესრულებისათვის არაერთხელ აქვს გამოცხადებული მადლობა, მრავალჯერაა წახალისებული.

ვ. ვალენტიანა მაქსიმეს ასული ბაიდენკო. შვილის ფოტო.

მოვალეობის ერთგული

არაფერია იმაზე კარგი და არაფერი ფასობს ისე, როგორც თავიზიანობა. თამარ ბალაბერიძე ადამიანებთან დამოკიდებულების ამ თვისებით ხიბლავს ყველას.

პატივცემულ თამარს თავისი წვლილი შეაქვს წყალტუბოს მილიციის საქალაქო განყოფილების წარმატებაში. გარე თუ შიდა კავშირი, ტელეფონორამები თუ სხვა ათასი წვრილი...

НЕПРОСТАЯ все-таки работа у сотрудников милиции. Ответственная и сложная, она по силам только мужественным, бескомпромиссным людям. Ну а если страж порядка — женщина, которая от природы наделена несколькими иными добродетелями — сердечностью, чуткостью, терпением? В числе тех немногих, которым удается удачно сочетать в себе столь разные начала и к тому же направлять их на выполнение вполне конкретных оперативно-служебных задач, — инспектор ИДН отдела УУР МВД ГССР капитан милиции Светлана Григорьевна Тваури.

Стать сотрудником милиции она мечтала с самого детства, но путь к осуществлению мечты оказался у нее не простым. Поступить сразу после школы на юрфак не удалось — там требовался стаж работы по специальности. Некоторое время она работала в библиотеке родного села Митарби, пополняла здесь свои знания, увлеклась изучением отношений между людьми, что и привело ее позже на факультет философии и психологии Тбилисского государственного университета.

Казалось бы все, жизнь распорядилась по-своему, но сохранившаяся еще с детства увлеченность трудной и романтической профессией стражей правопорядка оказалась сильнее обстоятельств, и в 1975 году С. Тваури начинает службу в ОВД на должности инспектора детской комнаты Орджоникидзевского района г. Тбилиси. Очень пригодились здесь

ей, дипломированному психологу, полученные в стенах университета знания. Ведь работа с подростками требует от сотрудника милиции особых душевных затрат. Дети особенно чутко ощущают любую фальшь, неискренность, и с ними надо быть предельно правдивым и откровенным —

СЧАСТЬЕ БЫТЬ НУЖНЫМ

только так можно вызвать ответный отклик в душе ребенка, а это удается далеко не каждому. Как уберечь детей от ошибок, за которые порой приходится расплачиваться всю жизнь, как оградить от дурного влияния улицы или сложных, нездоровых отношений в семье? Эти и другие вопросы приходилось решать в ходе службы молодой женщине, и справлялась она с ними всегда успешно. Большую помощь ей оказывали и студенты юридического факультета ТГУ, которых она сумела привлечь к своей непростой, но очень интересной работе. А может секрет ее успехов в другом — в уме-

нии не изменять себе, стремлении не подстраиваться под характер ребенка, а всегда умело и логично отстаивать свою позицию, проявлять когда нужно строгость и принципиальность.

«Сотруднику милиции даны большие права, но тем осторожнее он должен ими

пользоваться, тем требовательнее он должен быть прежде всего к себе, — считает Светлана Григорьевна, — иначе он подведет не только себя, но и своих товарищей, подорвет их авторитет у населения. Такие случаи, к сожалению, еще бывают, именно из-за тех, кто совершает проступки по слабости, малодушию или по злему умыслу, у людей складывается порой негативный стереотип сотрудника милиции. Это очень больно, и именно поэтому мы своей упорной работой, самоотверженностью каждый день должны вновь и вновь доказывать людям, что их безопасность надежно защищена». Всей своей жизнью Светла-

на Тваури доказывает свою преданность раз и навсегда избранному делу. За годы службы повысилась ее профессиональный уровень, почти два десятка поощрений от руководства за образцовое исполнение служебных обязанностей, оперативное мастерство и инициативу в работе украсили ее личное дело, она была награждена медалью «За безупречную службу в МВД» III степени. А редкие минуты отдыха она делит между книгами, в частности, историческими романами, хрониками и заботой о своих близких.

Бывают у нее, как и у всех, трудные минуты, и особенно большую радость тогда доставляют письма от бывших подопечных, которые не забывают свою воспитательницу, сообщают ей о своих горестях и радостях, делятся самым сокровенным. Вот несколько весьма показательных строк из одного письма: «Здравствуйте уважаемая, любимая тетя Света!.. Хочу выразить Вам мою глубокую признательность за Ваш труд, за то, что Вы для меня сделали... очень хочу стать таким человеком, чтобы Вам не было за меня стыдно, чтобы смог отблагодарить Вас за Вашу доброту и заботу обо мне»...

Немало сил, прежде всего душевных, надо затратить, чтобы заслужить такое признание, но оно же и является ей наградой, самой важной и главной оценкой того, как она выполняет дело всей своей жизни. Ведь это так важно — быть кому-то нужным.

А. ЛЬВОВ.

ПОДАРОК К ЮБИЛЕЮ

МИНУЛО десять лет со дня вступления в строй нового корпуса госпиталя медотдела МВД ГССР, который был построен в Ортачалах, там где раньше находилась Тбилисская специальная средняя школа милиции МВД СССР.

«За год в среднем принимаем на лечение свыше 2 тысяч больных, из них более 95 процентов выписываются с улучшением здоровья. В прошлом году на территории госпиталя был построен еще один корпус, соединенный переходом с основным зданием, — рассказывает началь-

«В бальнеолечебнице в основном будут проходить лечение больные из нервного отделения с нарушением опорно-двигательного аппарата, с эндокринными заболеваниями. Для них предусмотрены здесь подводный массаж, душ «шарко» и циркулярный душ, — продолжает разговор заместитель начальника госпиталя кандидат медицинских наук майор внутренней службы Гия Складенко. — При содействии руководства медотдела (начальник — майор внутренней службы Гия Абесадзе) в этом году для госпиталя приобре-

сти и другие продукты питания, работает парикмахерская, баня. Недавно закупили новую импортную мебель для холлов, цветные телевизоры, холодильники, кондиционеры и другое. То что лечение действительно ведется на хорошем уровне можно убедиться, прочитав книгу отзывов. Вот некоторые выдержки из нее:

В. СОКОЛОВА — ВЕТЕРАН ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ И ТРУДА.

— Выражаю большую благодарность всему медицин-

ник госпиталя медотдела МВД ГССР майор внутренней службы Гиви Мампория. — В новом здании расположилось терапевтическое отделение, перешедшее из старого, за счет чего расширились хирургическое и нервное отделения.

Одно из помещений переоборудовали в бальнеолечебницу, вместе с кабинетом лечебной физкультуры оборудовали физиотерапевтическое отделение. В госпитале работают опытные врачи — Гуляко Звиададзе, Мария Барнова, Эльза Телунд, один из старейших и опытных хирургов ветеран войны и труда, подполковник в отставке Мамия Шерозия и др.

Еженедельно принимают участие в консультациях профессора Владимир Габушвили, Теймураз Дидебулидзе, Захарий Топчшвили, Леван Чарквани и другие».

тена новая диагностическая лечебная аппаратура, освоены новые методики лечения интерференционными токами, магнитными полями. Рядом со спортзалом для лечебной физкультуры находится еще один маленький уютный кабинет. В нем расположена лазерная установка для лечения воспалительных процессов в суставах, вялотекущих ран, рожистых заболеваний, ишемической болезни сердца, хронических бронхитов».

Несмотря на трудности и сложности снабжения медикаментами, в связи с помощью пострадавшим от землетрясения народам Армении и Таджикистана, все больные в госпитале полностью обеспечены медикаментами.

Продумано и организовано рациональное питание, ежедневно завозятся свежие продукты. В госпитале есть буфет, где больные могут приобре-

скому персоналу нервного отделения за систематический уход и внимание к больным.

А. СХИЛАДЗЕ — СТАРШИЙ ИНЖЕНЕР ОКП МВД ГССР.

— Выписываясь из Вашего госпиталя, я выражаю благодарность его руководству за чуткость, культурное, внимательное обращение, трудолюбие и сплоченность.

Пользуясь случаем, я от имени редакции нашей газеты, сотрудников и лично от себя хотел бы поздравить весь коллектив госпиталя, особенно женщин, с юбилейной датой и Международным женским днем и пожелать всем крепкого здоровья!

А. МАЛАЯНЦ.

* * *

НА СНИМКАХ: новое отделение госпиталя; Г. Мампория, Г. Складенко и А. Нишадзе; в кабинете лечебной физкультуры.

ფოტოანი თანაპირობანი

იმ დღესაც შუადღის ხალხმრავლობა იყო სახინკლე-პავლიონში, განაპირა მაგიდას 4 ახალგაზრდა უჭდა. ერთი შეხედვით ისინი სხვებისაგან არაფრით არ გამოირჩეოდნენ, მაგრამ მაგიდას ქვეშ მდგარი 3 ცარიელი ნახევარლიტრიანი, მაგიდაზე მიჯრილი ლუღის კაბები და „ყაზბეგის“ ნამწვავებით სავსე საფერფლე მოწმობდა, რომ „საქმეს“ აღრიხანდ შედგომოდნენ.

არკვეს სიტუაცია, ვიღაც ვიღაცეების გვარები ჩაიწერეს, მოსულიერებულნი ჩოფურა და მისი ძაღვი ამხანაგი მანქანაში ჩაიხურეს ვიღწენ.

მელოტშეპარული ჩოფურა ახალგაზრდა ორჯონიკიძის სახელობის შახტში ახლადმიღებული მუშა, ნასამართლევი, ამირან დობორჯინიძე გამოდგა. მილიციაში წარმოდგენისას მას ჯიბეში წამშობიანი მაჯის ორი საათი აღმოაჩნდა. — ვისია საათები? — ჰკითხა სიმონ ცირეკიძემ.

ბ. აბულაძე

დაგნაგაგის სისხლიან კვალზე

(დოკუმენტური მოთხრობა)

„პილატეს ცრემლებმა“ თანამეინახეთა წყნარი საუბარი თანდათან მუქარაშერეულ ხმამაღალ კამათად გადაიქცია. განსაკუთრებით ცხარობდა მელოტშეპარული ჩოფურა კაცი, რომელიც მის პირდაპირ მჯდომ სატინის ხალათიან მუქმოკიდებულ ახალგაზრდას რაღაცას უყვიროდა.

მაგიდა იშვია, ჩოფურამ მუქარით სატინის ხალათიან ახალგაზრდაზე გაიწია, დანარჩენი ორი მათ შუა ჩაღვა.

— რეზო! დევენერატო! მე გეუბნები, რომ გააკეთებ რაც გითხარი! თუ არა და მაშინ შენს თავს დააბრალებ, შესძახა თვალბეგადმოქაჩულმა ჩოფურამ.

— გავაკეთებ თუ არა, ეს ჩემი საქმეა, ერთად ვმუშაობთ და თუ დახმარება გჭირდება კი ნუ მემუქრები, არამედ მთხოვე — უკმეხად უპასუხა რეზომ.

— ახ! ასე ზომი! ...ჩაიღედუნა ჩოფურამ. მოულოდნელად სილა გააწნა რეზოს და ბილწოდ შეუვირა. რეზო დაბარბაცდა და მაგიდაზე დაემხო, ცხვირიდან და გამსკდარი ტუჩიდან სისხლი წასკდა. რეზო მაგიდიდან წამოდგა. სახეზე სახელოთი სისხლი მოიწმინდა, თავი გადააქნია და მწარედ გაიციხა, თვალბეგში რისხვის ნაპერწკლებმა დაკვესა.

— მაგიც იკადრე ზომი — შესძახა ჩოფურას და მაგიდიდან ელვისებურად ატაცებული ლუღის კაბა მთელი ძალით თავში ჩაარტყა.

რაღაც სასწაულად არც კათხა და არც თავი არ გატეხილა, მაგრამ ჩოფურა მოწყვეტით დაეცა ძირს. რეზო ბალის ღობეზე გადახტა და რეინგვის ლიანდაგს გაუყვია. სხვები ადგილიდან არ დაძრულან.

— აუჰ! მაგი რომ გრძნობაზე მოვა შექვამს იმ ბიჭს. მე ვიცნობ მაგ კაცს, იგი ყომარბაზი და ჩხუბისთავია, ორჯონიკიძის შახტის ბარაკში ცხოვრობს, — ჩაულაპარავა ერთმა მეორეს.

— გაჩუმდი, — უპასუხა ამ უკანასკნელმა — რა შენი საქმეა.

ის-ის იყო წაქცეული მოასულიერეს და სკამზე დასვეს, რომ სახინკლეში მილიციის ოპერატიული მუშაკები: ვარლამ ცქიფურაშვილი და სიმონ ცირეკიძე მოვიდნენ. მოკლე შეკითხვებით, სწრაფად გა-

— ჩემია, რადგან მე მაქვს, — იყო პასუხი.

— თქვენი რაც არის მაჯაზე გაქვთ, ალბათ დროის ისეთ დეფიციტს განიცდით, რომ წამშობიანი საათებით დამატებით აკონტროლებთ, არც ერთი წამი უქმად არ დაკარგოთ, გაქვენწლა სიმონმა.

— არა, არ მინდოდა, მაგრამ ბაზარზე უცნობმა იფაფე შემოთავაზა, — მოტყდა დობორჯინიძე.

— იცნობთ გამყიდველს? — არ ეშვებოდა სიმონი.

— აკი გითხარი უფროსო უცნობი იყო მეტი, — კვლავ უტიფრად უპასუხა ჩოფურამ.

— მე ყველაფერი კარგად ვიცი, გირჩევ გულახდილი იყო ჩემთან, სიცრუის შემთხვევაში დაგაკავებ.

— რას მერჩი უფროსო, მე მცემს და კიდევ მე მაკავებთ? — თავი მოისაწყლა დობორჯინიძემ.

— ჩხუბი ვინც ატეხა ეგ მოწმეთა ჩვენებით უკვე გარკვეულია, ამაზე უკვე ლაპარაკიკ კი აღარ ღირს. შენ მე საათების ამბავი მითხარი და თუ სიმართლეს მეტყვი მაშინ გაგიშვებ, — დაუყვავა სიმონმა.

ტელეფონის ზარმა დაიწვრიალა, სიმონმა ყურმილი აიღო.

— ალო, გისმენთ ოპერატიული ცირეკიძე.

— სიმონ, ვარლამი ვარ, დობორჯინიძე დაკავებ, ამასთან ჩვენ ხანგრძლივი სალაპარაკო გვაქვს, ორჯონიკიძის შახტზე ამოდი, კლუბთან გელოდები.

სიმონმა მორიგე ინსპექტორი გამოიძახა და დაკავებულის გაყვანა დაავალა, როდესაც დობორჯინიძე გაჰყავდა უკან დაადგინა: — კარგად დაუფიქრდი რაც გითხარი და როდესაც მოიფიქრებ თუ რა უნდა მითხრა, მორიგეს თხოვე ჩემთან მოგიყვანოს. ისე აქედან შენი წასვლა არ იქნება.

— მაშ ასე, შესასწავლია, ამირან ქობორჯინიძის პიროვნება — ჩაილაპარაკა სიმონმა, — ეტყობა ვარლამმა რაღაც მოიფიქრა. საწერი მაგიდა მიალაგა, კაბინეტი დაკეტა და ორჯონიკიძის შახტის დასახლების ტერიტორიაზე გაეშურა.

ეს მოხდა 1956 წლის 6 ივნისის საღამოს, ერთი დღის შემდეგ კი აღრიხან გარეკრავზე ზემოთ აღწერილი ტრაგედია დატრიალდა ლენინის სახელობის შახტის ტერიტორიაზე.

(დახაწყიხი იხ. „მებრძოლი გუშაგი“ № 10). (გაბრძელება შეგავა ნოზარო)

Преподавательница автомотодела Учебного центра МВД ГССР каинтан милиции Лариса Воробколевская вот уже пятый год успешно служит в органах внутренних дел республики. Она активно участвует в различных спортивных состязаниях, неоднократно занимала призовые места по стрельбе из малокалиберной винтовки на спартакиадах Тбилисского гарнизона.

На снимке: Л. Воробколевская во время соревнований на огневом рубеже стрельбища ДОСААФ.

ეს ახალი შენაქენია

მ. შოთი მალალი სპორტული ტრადიციების ქალაქია, მათ შორის გვიანდა გამოვეყვით სახანძრო-გამოყენებითი სპორტი. რესპუბლიკის ნაკრები გუნდი ძირითადად ყოველთვის ფოთელი მესანძრე სპორტსმენებით იყო დაკომპლექტებული, მათ არაერთხელ მიუღიათ მონაწილეობა საკავშირო და საერთაშორისო შეჯიბრებებშიც. სწორედ ამანაც განაპირობა ის გარემოება, რომ ფოთის სპორტულ ბაზას შემატებოდა კიდევ ერთი თანამედროვე ტიპის ოთხფანჯრიანი სახანძრო

კოშკი. მისი სახანძრო-ცხელოღირებულება 52-ათას მანეთს შეადგენს და აშენდა ფეხბურთის ცენტრალურ სტადიონზე. ახლა აქ სამღებრო და ტერიტორიის კეთილმოწყობის სამუშაოები მიმდინარეობს. დაგეგმილია ივლისში ჩატარდეს რესპუბლიკური შეჯიბრება სახანძრო სპორტში. საკავშირო სპორტის ოსტატები და ოსტატობის კანდიდატები პაექრობას გამართავენ სიეირიშო და გასაშლელი კიბით კოშკის მეოთხე სართულზე ასვლაში. ასმეტრიან დაბრკოლე-

ბათა ზოლის გადალახვაში, ესტაფეტაში და სხვა. სახანძრო სპორტული ბაზა ხელმისაწვდომი იქნება აგრეთვე ფოთელი ჰაბუკებისათვის სკოლების ნორჩი მოხალისეთა სახანძრო რაზმელებისათვის. ისინი აქ ჩაებმებიან სასწავლო-საწვრთნელ მეცადინეობებში და ვინ იცის კიდევ რამდენი ჰაბუკი გაშლის ფრთებს და გახდება რესპუბლიკური და საკავშირო შეჯიბრების წემპიონი. **ლ. ზოზა.**